

PROTI JUGU.

Na roke in na sapo

NAMIG ZA TISTE, KI STE SI VEDNO ŽELELI POSTATI PUSTOLOVCI, PA SI DOSLEJ NIŠTE UPALI. Z JADRALNIM KAJAKOM OD ZADRA DO DUBROVNIKA; V UREDNIŠTVU POLETA NAM JE TO DALO MISLITI ...

Piše **Primož Potočnik**
Foto **Primož Potočnik, Miha Potočnik**

V začetku avgusta se z jadrlnim kajakom odpravim na potovanje po Srednjem Jadranu. Polno turistično sezono srečam le na cesti, med otoki pa me zaradi neobičajnega načina potovanja pričaka odmaknjenost in prvinska narava Jadranskih otokov.

Križanec

Jadrlni kajak – o njem sem v Poletu že pisal – je nekakšen križanec med potoval-

nim kajakom in jadrnico, pri čemer skuša združevati čimveč dobrih lastnosti obeh plovil. V brezvetrju omogoča veslanje, ko zapiha, pa se z jadrom lahko izkoristi pogonsko moč vetra. Potovanje je tako hitrejše in udobnejše, rokam prihranjen marsikateri žulj, prepotovane razdalje pa so ob ugodnem vetru kar precejšnje. Plujem z najnovejšo različico jadrlnega kajaka Viroga, ki je slovenska inovacija in je v zadnjih dveh letih prestal pestro razvojno obdobje in se zdaj preobrazil v visokotehnoški karbonski izdelek, s katerim zlahka premagujem razdalje med Jadranskimi otoki. V nekaj letih se je nabralo že precej jadranskih kilometrov, predvsem po Srednjem Jadranu, vključno z vsemi odmaknjenimi otoki, kot so Vis, Lastovo in Mljet. S preizkušeno kombinacijo dobro opremljenega jadrlnega kajaka in minimalistično izbrane prtljage se zopet podajam med Jadranske otoke, vendar je tokrat v načrtu predvsem lagodno uživanje v opojnosti najlepših Jadranskih kotičkov med Zadrom in Dubrovnikom.

Logistika je neusmiljena: zapeljati se je treba do Zadra, tam odložiti jadrlni kajak, nato spraviti avto do Dubrovnika ter se nekako vrniti nazaj do Zadra, kjer se začne morski del potovanja. Zunaj poletne sezone je potovanje smiselno načrtovati krožno, poleti pa velja v lepem vre-

menu računati na maestral, ki izdatno pomaga na poti proti jugu, na povratku pa povzroča glavobol in žulje ob veslanju proti vetru. Slednjemu se raje izognem in zato poletno potovanje načrtujem enosmerno – proti jugu. Logistika je urejena v enem dnevu in po popoldanski vožnji z avtobusom sem zjutraj v Zadru že pripravljen na plovbo. Lastnik kampa in še nekaj gostov me radovedno pospremijo, ko pripravim jadrlni kajak in odveslam proti Kornatom.

Vela Proversa, počitek, na obali sveže fige, nato kopanje, potapljanje – plavalna očala so nujni del poletne opreme, malica, počitek, začetim svoje telo, ki zopet deluje kot dobro naoljen stroj. To je to, občutek popolnosti, nič ne manjka, nič ni odveč. Sedim v senci na obali in ne delam nič posebnega. Opazujem rakovico, ki zalezuje okoli nje brenčeče ose in občasno nerodno poskoči, ko skuša s kleščami zgrabiti oso v letu. Seveda brez uspeha. Brenčanje škržatov, počasi zdrsnem v spontani ritem potovanja. Veslam in jadram, ko sem zdelan, se ustavim in počivam, ko sem lačen, pristanem na kakšni plaži in jem.

In ko se zopet prebudi tisti občutek iti naprej, zmečem prtljago v kajak ter odplujem dalje.

Popoldne zapiha burja in med otoki Kornatskega arhipelaga lovim niti vetra, ki se proti večeru še stopnjuje. V manjši jati jadrnic skupaj jadramo vzdolž Kornatskega kanala, drug drugemu se režimo in si mahamo, moj jadrlni kajak pa bo tudi krasil marsikatero počitniško fotografijo. Dan se že preveša proti večeru, burja pa se še krepi, zato izpostavljeno prečenje proti Žirju raje prestavim na jutro in si najdem primerno zavetje za prenočevanje. Zvečer zopet opazujem rakovice, prava večerna predstava, cela četica jih je prilezla na pomol, kjer sem odložil svoj kajak, tam ždijo pri miru in očitno tako kot jaz uživajo v sončnem zahodu. Zjutraj me pričaka tramontana in z njo divje jadrnanje proti Žirju in naprej vse do Primoštena. Naslednji dan podobno, močna tramontana me odpihne do Šolte, kjer je na sredi južne obale med stenami vklesan čudovit zaliv s plažo, ravno pravšnje za udobno prenočevanje z jadrlnim kajakom. Zvečer dobim na plažo še obisk z bližnje slovenske jahte, Virogo že poznajo, razgovorimo se o tem, kako poteka potovanje.

Ščedro, Korčula, Mljet

Po dveh vetrovnih dneh se tramontana izpiha in nadaljujem veslanje čez Hvarski kanal do Paklenih otokov, kjer največjo vročino prespim v gosti senci borovcev in se popoldne potapljam ob številnih plitvinah. O nadaljevanju poti se odločam sproti, po internetu na mobilnem telefonu spremljam vremensko napoved za pomorščake in temu prilagodim načrte. Zjutraj se ne odločim za veslanje do Visa, hm, menda ne gre za lenobo, ampak za skrbno upoštevanje vremenske napovedi, mar ne? Vis sem dejansko obvesljal lansko leto, ko sem v enakem poletnem obdobju obdeloval traso Split-Dubrovnik. Takrat sem iz Paklenih otokov cel dan veslal do Komiže, naslednji dan pa v celoti prejadral nazaj vse do srede Hvara. Vis torej izpustim in nadaljujem vzdolž Hvara, med potjo srečam prav tako proti jugu namenjenega potovalnega kajakaša Andreja, sam pa se namenim proti Ščedru, ki ga še ne poznam, in upam, da me postreže s kakšno primerno plažo. Proti večeru veter usahne, jaz pa veslam ob Ščedru in zaman iščem primerno zatočišče, nato pa ob skalnati obali le prispem do čudovitega zaliva, ki bo nocoj moj dom. Ne potrebujem veliko, nekaj metrov plaže, da parkiram svoj jadrlni kajak in postavim mini šotor.

Potovanje nadaljujem proti Korčuli, ki je tako kot večina Jadranskih otokov precej skalnata, pasove strme skalnate obale pa redno prekinjajo peščene plaže, ki nudijo izvrstno zavetje za počitek, kopanje in tudi prenočevanje. Pred prometnim Pelješkim kanalom si tako raje izberem preno-

čišče samotne plaže z bogato kulinarčno ponudbo (beri: fige), naskok na mesto Korčula pa izvedem naslednje jutro in si privoščim pogostitev z razkošnim zajtrkom in jutranjo kavico. Medtem ko nadaljujem pot vzdolž Pelješca, se začnejo za mojim hrbtom zbirati nevihtni oblaki in me kmalu tudi dohitijo. Ob močnih sunkih vetra in prvih dežnih kapljah se raje umaknem v zavetje Trstenika ter nevihto modro prebijem v zavetju picerije. Čez dobro uro je nebo zopet jasno in lahko nadaljujem potovanje. Na obali se zaklepetam z zagrebško družino, ki že leta obiskuje Trstenik, postrežejo mi z napotki glede primernih plaž za postanke v nadaljevanju poti vzdolž Pelješca. Ko mi iz torbe pade še izvod Alan Forda, pa so sploh navdušeni in že skoraj ustanovimo društvo ljubiteljev te bizarne literarne zvrsti. Zjutraj iz svoje Pelješke plaže opazujem kakih 10 km oddaljeni Mljet in se po sveži vremenski napovedi, ki omenja jutranjo burjo, hitro odločim za obisk. Uspe mi ujeti napovedani jutranji odmerek burje, tako da v enem kosu prejadram do Pomena ter potem raziskujem zahodno obalo, polno za potapljanje zanimivih čeri in zalivov. Veliko Jezero nacionalnega parka Mljet sem obiskal že med lanskoletnim potepanjem z jadrlnim kajakom in potem nadaljeval plovbo vzdolž južne obale Mljeta, ki je povsem nepristopna in zahteva celodnevno veslanje vse do zavetja Saplunare. Takrat sem na Mljet prispel prek Lastova in Vrhovnjakov, kjer sem preno-

čeval, ter vsled nepristopne južne obale Mljeta tisti dan preveslal nezavidljivo veliko število kilometrov. Tokrat se odločim za severno obalo Mljeta, v Polaćah brez naglice počakam na maestral, ki se popoldne okrepi na 4 bofore in potem v neprekinjenem 3-urnem raztežaju prejadram 30 km vse do konca Pelješca. Do Dubrovnika me loči še nekaj ur veslanja, ki pa jih raztegnem še na nekaj dopustniških dni na Šipanu. Potovanja z jadrlnim kajakom se je tako nabralo za kakih 9 dni in skupaj 380 km. Približno tretjino sem prejadral in preostalo preveslal, v povprečju dobrih 40 km na dan, kar je za jadrlni kajak precej udoben ritem brez pretiranega naprežanja.

Kaj sem potreboval?

Oprema za takšno potovanje je v izogib odvečnim kilogramom precej skrbno izbrana in obsega osnovno opremo za taborjenje (mini šotor, poletna spalna vreča, napihljiva podloga), tedensko zalogo hrane s plinskim kuhalnikom, 12 litrov vode, kar je treba ob poletni porabi skoraj 4 litrov na dan občasno dopolniti, kajakaško opremo (veslo, rešilni jopič, zaščitna oblačila) ter komunikacijsko in navigacijsko opremo (mobilni telefon, kompas, navtične karte, satelitski oddajnik).

Med potovanjem vso opremo v nepremočljivih vrečah zložim v trup jadrlnega kajaka. Več informacij o jadrlnem kajaku Viroga je na voljo na spletni strani www.viroga.si. ■